

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **O. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 4 lipca 2024 r.,

inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

wyrażonej w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 5 czerwca 2024 r., sygn. akt II AKa 122/24,

na podstawie art. 442 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 558 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę O. S. Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął postulat Sądu Apelacyjnego w Lublinie co do przekazania innemu sądowi równorzędnemu sprawy O. S. , w której mamy do czynienia z następującym układem procesowym: wyrokiem z 2 czerwca 2022 r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od Skarbu Państwa na rzecz O. S. zadośćuczynienie za doznaną krzywdę wynikłą z wykonywania wobec niego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania i oddalił wniosek w części, w jakiej strona domagała się odszkodowania. Wyrokiem z 22 listopada 2022 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie zmienił wyrok zaskarżony apelacją pełnomocnika Skarbu Państwa, reprezentowanego przez prezesa Sądu Apelacyjnego w Lublinie (zaskarżył wyrok pierwszoinstancyjny na niekorzyść wnioskodawcy co do wysokości zasądzanego zadośćuczynienia) i pełnomocnika wnioskodawcy (zażądał zasądzenia odszkodowania i podwyższenia zasądzanego zadośćuczynienia), w ten sposób, że obniżył zasądzoną kwotę i zasądził na rzecz wnioskodawcy odszkodowanie. Kasację od tego orzeczenia odwoławczego wywiedli

pełnomocnik Skarbu Państwa reprezentowanego przez prezesa Sądu Apelacyjnego w Lublinie i pełnomocnik wnioskodawcy i Sąd Najwyższy wyrokiem z 28 marca 2024 r. uchylił zaskarżone rozstrzygnięcie.

W uzasadnieniu wystąpienia, Sąd właściwy miejscowo do rozpoznania zażalenia wskazał, że pozostawienie sprawy w Sądzie właściwym terytorialnie do jej rozpoznania spowoduje, że Sąd Apelacyjny będzie zobowiązany do rozstrzygnięcia sprawy, w której dochodzone roszczenie wiąże się z działaniem tegoż Sądu, a organem reprezentującym Skarb Państwa jest jego prezes.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje;

Wystąpienie zawarte w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Lublinie okazało się zasadne.

Należy za punkt wyjścia przyjąć, że regulacja zawarta w art. 558 k.p.k. dotycząca uzupełniającego stosowania przepisów k.p.c. pozwala na stosowanie art. 44² pkt 1 k.p.c. w sprawach prowadzonych na podstawie m.in. Rozdziału 58 k.p.k. Na gruncie niniejszej sprawy względy prawne i aksjologiczne leżące u podstaw art. 44² pkt 1 k.p.c., zwłaszcza postrzeganie sądu jako organu bezstronnego, przemawiają za jego stosowaniem w postępowaniu o odszkodowanie i zadośćuczynienie. Zachodzić może bowiem uzasadniona obawa co do bezstronności sądu w wymiarze zewnętrznym, gdy reprezentantem Skarbu Państwa będzie prezes tego samego sądu, przed którym toczyć się będzie postępowanie o odszkodowanie i zadośćuczynienie.

Wobec uznania zasadności wskazanych przez Sąd Apelacyjny przesłanek wystąpienia o przekazanie sprawy należało, uwzględniając dyspozycję art. 44² pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 558 k.p.k. przekazać sprawę do rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie.

[J.J.]

[ał]

